

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY—NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

Saturday, August 10, 1963.

Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash.

No. 30 (328) Vol. IX.

PŘED 25 LETY

Torontské noviny "Telegram" mají na editoriační stránce zvláštní rubriku "Tohled zpět — Před 25 lety". Každý den jsou tu připomínány 3 nebo 4 události, které tehdy byly uváděny jako nejdůležitější zprávy. Letos se tu s přibývajícím létem vyskytuje téměř denně jméno Československa v souvislosti se sudetoněmeckou krizí. V prvních srpnových dnech tomu bude 25 let, co přijel do Československa viscount Runciman, který měl zprostředkovat vyjednávání. Jeho jméno se však brzy stalo pro nás spolu se jménem Chamberlaina symbolem zrady.

PETR ZENKL

SOME SIDE-LIGHTS ON THE STORY OF CZECHOSLOVAKIA

Whoever wants to judge post-war developments in Czechoslovakia and the attitude and behavior of her inhabitants before and after the Communist take-over must above all consider the situation which prevailed in that country prior to 1939. At a time when democratic parliamentary regimes in neighboring Germany, Austria, Poland and Hungary had been destroyed and replaced with fascist and Nazi totalitarian dictatorships, Czechoslovakia was ruled by two outstanding scholars as democratic Presidents of the Republic and maintained a model parliamentary government. If the Western powers, especially France and Great Britain with the connivance of the United States had not sold Czechoslovakia down the river in the summer and fall of 1938 and forced her to sign the shameful Munich "agreement" Czechoslovakia would never have given up her democratic institutions of the own free will of its people.

In the Munich "agreement" Czechoslovakia was promised that the so-called Second Republic would be guaranteed her territory and frontiers but when Hitler decided to destroy that republic, to incorporate the rest of the Czech lands into the Reich and to create a puppet state under his boot of Slovakia, the premises of the guarantee were conveniently forgotten both by France and by Britain and six years of Nazi enslavement and terror had to be endured by the Czechs and to some extent also by the Slovaks.

During the Slovak uprising against the Nazis in the summer and fall of 1944, assistance given by the Western Allies was negligible because the Soviet Union did not want Slovakia to be liberated by her own efforts with the help of the West and the United States and Britain respected that desire.

Early in May 1945 there followed the uprising of the citizens of Prague who desperately called for help from the American armies which had already occupied a slice of Bohemia in the West. Again this call was ignored because the Americans did not wish to anger and upset the "great Soviet Ally". Hence, several thousand Prague citizens were killed in action and finally the Soviets entered the city as its "liberators".

In November 1945 the American troops left the part of Bohemia which they had liberated in the true sense of the word. The Soviet soldiers also withdrew from Czechoslovakia but by then the Czech and Slovak Communists had already succeeded in ensuring a predominant influence in the new police force and had also secured key positions in the army. Moreover, while the Americans would never have dreamed of again crossing the Czechoslovak border from West Germany or Austria, the Soviets remained deployed on the Czechoslovak border in Poland, East Germany, Hungary and Austria and there were frequent troop movements over the territory of Czechoslovakia. Thus the Soviet intervention was constantly hanging over the country.

Under these circumstances it comes as no surprise that the Communists finally succeeded in taking over the country completely. At the free elections which were to be held in the spring of 1948 would undoubtedly have resulted in a considerable decrease of the votes cast for the Communist Party, President Benes was aware that the Communist might try to prevent such a development by staging a coup. He therefore asked United States Ambassador Steinhardt in the fall of 1947 what his country's attitude would be in such a case and was told that the American sympathies would of course be on the side of Benes' Government but that the attempt of a coup would have to be considered as an internal and domestic matter.

Benes was thus forewarned and when his expectations or rather apprehensions came true a few months later he knew that he could not count on Western assistance. The coup proved therefore successful and whatever the Benes National Front Government had been able to save and preserve of democratic institutions was again drowned in the sea of totalitarianism, this time of the Communist brand.

Between 1948 and 1953 resistance against the Communist regime was wide spread. Some 60,000 citizens showed it by escaping from the country and many of them immediately organized the fight for the liberation of their enslaved country in the free world. Within Czechoslovakia countless resistance groups sprang up and carried out acts of sabotage. They met of course with the furor of Communist persecution and thousands of resisters were either killed outright by the Communist police or tried, sentenced and executed or incarcerated in concentrations camps while hundreds of thousands were placed in forced labor camps, especially also in the notorious Jachymov uranium mine region.

First resistant fighters came mostly from the ranks of the intelligentsia, the white collar workers and the farmers. Workers had to a large extent been won over by the Communist promises of a paradise on earth for them. Gradually they recognized that they had been cruelly deceived as the economic situation in the country deteriorated rapidly. When the regime attempted to remedy the crisis by abolishing the cheap controlled market of foodstuffs and consumer goods, replaced it by a free market at exorbitant prices and introduced at the same time a predatory currency reform the workers too rose against their taskmasters.

On June 1, 1953 the citizens of Plzen (Pilsen), Ostrava, Handlova and other industrial centers of Czechoslovakia rose against their tyrants and thus made the first attempt of a revolution against a Communist regime since the famous uprising of the Soviet sailors at Kronstadt. They wanted to rid themselves of their self-imposed rulers who had not only turned their democratic republic into a cruel police state but had also succeeded in destroying its prosperous economy. In Plzen, local police, militia and army units were not prepared to fight the rebels and some of them, particularly also groups of the armed forces, joined the uprising. Finally strong special Soviet-trained police formations were called in from Prague and by their overwhelming power they were able to suppress the revolt but only after the masses had stormed the town hall, ejected all symbols of the hated Communist regime, hoisted American flags, hailed General Eisenhower as their liberator, and their beloved leaders, Presidents Masaryk and Benes.

Although the revolt was quelled and the commander of the rebellious military unit as well as several civilian participants were executed and hosts of others arrested and imprisoned, the uprising produced its repercussions. A few days later, workers in East Berlin and other places in East Germany revolted on a larger scale. Under the impact of these developments in the two most industrialized enslaved territories and general unrest in the entire area of its European empire, Moscow had to liberalize its regime somewhat and to introduce what became known as the "New Course".

These liberalizing measures did not prove sufficient and in some of the captive countries the economic situation deteriorated. Finally, things came to a head in Poland and Hungary in 1956 but under the threat of Soviet intervention Gomulka in Poland managed to pacify the rebels by new economic and ideological concessions while the heroic Hungarian uprising could only be suppressed by bloody interference of Soviet military power. Reliable reports from Czechoslovakia and admissions in the regime press bear witness that the citizens of Czechoslovakia watched events in the two neighboring countries with great interest and thrill and were prepared to imitate the example of the Poles and Hungarians if they had succeeded in throwing off the Communist dictatorship. Prague at that time took extensive security measures, mobilized all its forces, imposed curfews and both Communist leaders and the rank and file members of the party were extremely jittery, in view of their past experiences nothing more could be justly expected from the Czechs and Slovaks under the circumstances.

After 1956, there followed four more years during which the Communists tried hard to strengthen their power and to establish themselves more firmly in the saddle. In July 1960 they imposed a new Constitution in the people in which they proclaimed Czechoslovakia to have become a "Socialist Republic" and the process of socialization as having been completed. Nothing could be farther from the truth. They had only succeeded in destroying Czechoslovakia's flourishing industry and agriculture by complete nationalization, re-orientation and collectivization. As a result Czechoslovakia has become the major Soviet instrument of economic, political and ideological infiltration and penetration in the developing areas of the world, one of the main suppliers of the products of its largely expanded heavy industry to the Soviet Union and the other Communist dominated countries of Europe and Asia, and in more recent times also Cuba. On the other hand, production of consumer goods for the home market has reached a low ebb and the population is unable to satisfy its elementary requirements. Still worse is the situation with regard to food supplies. There is a constant shortage of meat, milk, eggs, butter, cheese, vegetables and fruit and the long lines in front of Czechoslovakia foodshops have become a subject of general discussion in the world.

The resulting dissatisfaction of the masses, especially also the workers, has strengthened the spirit of resistance among all classes of the population. The workers show their hostility by passive resistance in the production process and acts of sabotage. The intellectuals, especially writers and journalists, have come out into the open with their demands for ideological, cultural and political relaxation, for

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ SDRUŽENÍ A MLADÁ ČESKOSLOVENSKÁ GENERACE V KANADĚ

Výkonný výbor Československého Národního Sdružení v Kanadě se zabýval na své poslední schůzi v Torontě také otázkou aktivnější účasti mladé generace Čechů a Slováků v Kanadě. Tato otázka je plným právem považována za jednu z nejdůležitějších, neboť přímo souvisí s další existencí naší vrcholné krajařské organizace.

Nový organizační plán, sledující rozšíření členské základny, podle něhož Československé Národní Sdružení se obrací individuálním písemem a zvláštním "Věstníkem" na všechny krajaře, kteří ještě nevstoupili do našich řad, má rovněž na zřeteli mladou a nejmladší generaci. Kdyby se nepodařilo získat mladé nejen za členy, ale především za spolupracovníky, další existence Československého Národního Sdružení v Kanadě by byla vážně ohrožena.

Zabývá se souborem otázek, souvisejících s aktivním zapojením mladé generace do Československého Národního Sdružení ústřední výbor upozorňuje především na nutnost rozšíření a prohloubení činnosti českých a slovenských doplňovacích škol a na činnost kulturní, kde se může mládež nejlépe uplatnit. S rozvojem osvětové práce se musí rozvíjet také péče o tělesnou zdatnost mladé generace. Ideálním prostředkem je aktivní činnost v sokolských jednotkách, neboť v tělocvičnách a na hřištích se rozvíjí nejen fyzická zdatnost, ale i mravní a duchovní osobnost každého jedince, jeho smysl pro ká-

zeň, vytrvalost, zdravou soutěživost a "fair play". Ústřední výbor Československého Národního Sdružení proto doporučuje všem svým odbočkám co nejúžší spolupráci se sokolskými jednotkami a praktické "sokolování" jejich členů, zvláště mladých.

Kulturní a tělovýchovná činnost je jistě nejvládnějším projevem duševního i tělesného zdraví a růstu. Úspěchy, jichž mladá generace Čechů a Slováků dosahuje v Kanadě, nejsou jen jejími úspěchy osobními, ale také odměnou rodičům a uznáním demokratické výchovy Masarykova Československa. Tak jako se právem těšíme z každého poctivého úspěchu našich bratrů a sester v Československu, tak naši rodni doma jsou hrdi na naši práci v zahraničí. Až bude jednou po zásleze hodnocena demokratická práce na obou stranách umělé rozděleného světa, pak bude uznána také práce Československého Národního Sdružení v Kanadě, práce sledující udržení rodné češtiny a slovenštiny a rozmnožení velkého duchovního odkazu, jehož jsme v zahraničí strážci.

Má-li se tento odkaz neustále obnovovat a rozšiřovat, je třeba, aby se naši společně práce účastnila ve větší míře mladá generace. Věříme, že v tom nalezneme plně uplatnění a uspokojení. Osud ČSNS je v rukou mladých. Pomohou-li nám, pomohou i sobě. Váženy krajaře, bratře a sestro, vyžádej si od některého činníka nejblíže odbočky Československého Národního Sdružení informace o vstupu do našich řad.

MOSKEVSKÁ JEDNÁNÍ

Z. Šelepá

Z mezinárodně politického obzoru dosud nebyla zcela vymazána otázka, jestli ještě před podpisem nukleární smlouvy Moskva nepřijde s požadavkem, aby současně byla sjednána také dohoda nebo alespoň deklarace o evropské bezpečnosti. A jestli se nebude snažit, aby tímto způsobem, tak či onak, nezískala třeba jen nepřímé západní uznání východního Německa a tudíž rozdělení Německa do dvou částí.

Byla by to zbytečná snaha. Co víc, logika světového vývoje neukazuje, že Moskva by si mohla dovolit prosazovat takový požadavek jako podmínku před podpisem nukleární smlouvy. Ale politika Kremlu a logika historie šly už mnohokrát opačnými směry.

S touto rezervou v mysli se člověk může ptát, jak velmi silně logika vývoje brání Moskvě, aby ještě v poslední chvíli svedla nukleární smlouvu na slepou kolej. A základ celé odpovědi je v tom, že Moskva ani tak nechce nukleární smlouvu jako ji potřebuje, zatím co západ ji ani tak nepotřebuje jako ji chce. Není to přeháněka ani hra slov, nýbrž strohý popis současného stavu věci. Patří k němu i tato fakta:

Fakt první, že západ už po tři roky žádá Moskvu, aby podepsala nukleární smlouvu v té podobě, v jaké se dnes utváří v Moskvě. Chtěl ji po celou dobu jako

ji chce dnes, nezměnil svou politickou dráhu.

Fakt druhý, že Moskva se po ony tři roky i omezené nukleární smlouvě bránila. Během oněch tří let zkoušela všechno, co si vůbec mohla dovolit: Manévrovala o silnější mocenskou pozici serií megatonových nukleárních výbuchů. Vyvolala ostrou berlínskou krizi, a opět ji musela ztlumit. Zvýšila zbrojení, a platila hospodářsky doma. Pokusila se přitáhnout Peking k sobě, a dopadlo to jinak. Svět dnes nemá vyhlídku na nukleární smlouvu, protože Kreml se jinak vyspal, ale protože se mu zužuje volba prostředků zahraniční politiky. Snaží se Moskva ani dnes nechce nukleární smlouvu. Jejím politickému temperamentu, jak se až dosud jevil, by více odpovídalo strílet než nestřílet atomové nálože nad hlavami světa. Ale jakkoliv snad smlouvu nechce, potřebuje ji.

V tomto je logika vývoje, které se ovšem může Sovětský svaz opět vzepít. Ale s těmito všemi fakty všude kolem nás člověk jen s trapnými pocity naslouchá komentářům, jaký z pera Ladislava Porjese vysílá pražský rozhlas v pondělí večer: o tom, že sovětská zahraniční politika už sedm let je pevná a beze změny a že to trvalo oněch sedm let, než západ uznal sovětskou vojenskou nadvládu a je tudíž, slabý a zastrá-

Pokračování na straně 2.

CO JE ŠTĚSTÍ? - PENIZE...

K tomuto neromantickému závěru došel výzkumný odbor chicagské university. Nejen, že peníze jsou nejdůležitějším faktorem pro lidské štěstí, ale čím je člověk starší, tím důležitější jsou peníze pro jeho štěstí. Někteří členové výzkumné skupiny dokonce usoudili, že nemáte-li peníze, můžete se jít ve čtyřicítce utopit.

Peníze, podle závěru tohoto výzkumu, nejen přináší štěstí, ale i vyšší morálku. Jak je to se štěstím, je celkem těžko říci-dá se těžko měřit či vážit. Pokud jde o morálku, život velmi bohatých filmových hvězd, texaských a jiných milionářů (nečetli jsme v novinách krátkou zmínku o jakémisi Profumovi, Wardovi, Astorovi a Krystýně?) se nezdá potvrdovat nálezy zkonstatu.

Jiným závěrem této skupiny je, že starí mládenci jsou mnohem nešťastnější než staré pany. Pisatel těchto řádků (velmi šťastný starý mládenec) došel k závěru, že výzkumná skupina je silně předpojatá, pravděpodobně proto, že se skládá převážně ze starých panen.

J. Č.

MINISTR SHARP OČEKÁVÁ REKORDNÍ ROK

Ministr obchodu Sharp oznámil, že kapitálové výdaje dosáhnou tohoto roku rekordní částky devět miliard a tři sta milionů dolarů, což představuje sedmi procentní zvýšení ve srovnání s loňským rokem.

Ministr Sharp očekává, že investice ve stavebnictví budou přibližně \$ 6.200.000.000 a investice v nových strojech a továrním vybavení asi \$ 3.153.000.000. Podle tohoto odhadu by investice ve strojech a továrních vybaveních vzrostly o devět procent ve srovnání s loňským rokem.

TORONTO HLEDÁ 680 OŠETŘOVATELEK

Podle posledního hlášení chybí Torontu 680 diplomovaných ošetřovatelek. A jinde v Ontariu situace není o mnoho lepší.

Důvodů pro tento nedostatek diplomovaných ošetřovatelek je několik: nízký plat (minimum \$ 3.900.00, maximum \$ 4.875.00 ročně), noční směny, manželství.

Komise, zabývající se tímto problémem doporučuje zřízení jesli v nemocnicích pro děti vdaných ošetřovatelek, školení starších žen, zkrácení studií a jiné kroky k řešení tohoto problému, avšak o zvýšení platů se nezmínuje.

V ČESKOSLOVENSKU STOUPÁ NEGRAMOTNOST

Časopis Osvětová práce se ve svém 12. čísle rozepisuje o problému školní docházky cikánských dětí a uvádí, že "podle statistiky počet negramotných u nás neklesá, ba má stoupající tendenci". Je to způsobeno tím, že se nepodařilo zabezpečit řádnou školní docházku cikánských dětí: "Zlo vidíme i v tom, že na jaře se nám občané cikánského původu stěhují do českých krajů na sezónní práce, a na podzim nebo v zimě se vracejí zpět. Děti takto nechodí pravidelně do školy ani doma ani v Čechách. Proto musíme bojovat proti sezónnosti a usilovat, aby občané cikánského původu byli přijati na trvalou práci."

PŘEKRÁSNÉ LETNÍ STŘEDISKO PRO VŠECHNY KRAJANY JE "ŠTEFANIKTOWN" KDE UŽIJETE SLUNCE - VODU - A VZDUCH. —

DOJEZDITE HIGHWAY 27 KE KING — VAUGHAN LINE — 3 MILE PŘED NOB LETON SMĚREM NA ZÁPAD

Torontský orchestr mladých řídil Walterem Susskindem zaznamenal skvělý úspěch v torontském O'Keefe Centre. Nejen, že tento obrovský sál byl úplně vyprodán a na několik set lidí se nedostaly lístky, ale Walter Sus-

PRES DESET TISÍC OKOUZLENÝCH POSLUCHAČŮ

Pátý koncert v letošní serii letních koncertů na torontském výstavisti sponzorovaný odborem parku a rekreaci města Toronto byl ve znamení české hudby. Hlavním dílem koncertu byla Dvořákova Novosvětská symfonie. Torontský symfonický orchestr řídil Walter Susskind a Jan Ruběš byl solistou.

skind a jeho orchestr byli odměněni pětiminutovým potleskem posluchačů a chvalozpěvy kritiků. Na programu byla díla Weberova, Somersova, Holstova a Brahmsova.

A RUBEŠ HVĚZDAMI NTSKÉM VÝSTAVIŠTI

LENÝCH POSLUCHAČŮ

Walter Susskind, Jan Ruboš a torontský orchestr byli ve známosti formě. V první části programu Jan Ruboš zazpíval směs národních písniček různých národů včetně dvou českých. Při svém druhém vystoupení přednesl arie z Mozartova Figara a Kouzelné flétny.

National Festival Orchestra hrál na koncertu komorní hudby v Stratfordu, vedle prací Nielsena a Beethovena, "String Quartet" Oscara Morawtze. Jak Morawt-

zova práce tak její provedení bylo kritiky přijato velmi pochvalně. Oscar Morawetz byl koncertu přítomen.

Minka Rybáková

Rodgers a Hammerstein se znali od studentských let, byli oba Newyorčané a část života bydleli jen několik bloků od sebe, pohybovali se v stejném prostředí broadwayského divadla, ale partnery se stali až když oběma bylo přes čtyřicet; a to celkem náhodou, když producent Lawrence Langner přišel s nápadem, udělat z málo známého románu o farmářích musical, a Rodgers tehdy neměl libretistu.

vládla na Broadwayi: evropská opereta "s exotickými princí a luznými venkovankami". Žádalo se v tom hlavně, hodně tance a zpěvu, který vůbec nijak nemusel souviset s textem, obyčejně dost nezapadl. Ideálem Rodgerse a Hammersteina byla hra, která by měla přijatelný děj ze skutečnosti, jako moderní drama, a kde písničky by nebyly jen nalepené na text, nýbrž by byly nedílnou součástí libreta. V jejich musicalech písnička vždycky buď dokresluje postavu, nebo rozvíjí děj nebo navozuje atmosféru; někdy to vše činí současně. Libreta jsou často brána z moderních románů nebo divadelních her. Ačkoli pozvolný přerod operety v musical začal už za prvé světové války tvůrčí trojicí Kern-Bolton-Woodhouse, Rodgersem a Hammersteinem vývoj vyvrcholil, Stanley Gardner je charakterisuje:

"Jako autoři se vyznačují lidskostí, slušností a optimismem. Nepůsobí jen na srdce, nýbrž často i na intelekt. Nekážou, ale zajímají se o problémy společnosti. Tím, že nikdy neopakuji formuli, která jim pomohla k předchozímu úspěchu, objevují divadlu mnohé neprošlapané cesty."

Pod tímto drastickým titulkem se objevil v černovém čísle literárního časopisu Plamen článek, který kritizuje jeden z typických, hrubých přehmatů, které byly a dodnes jsou velmi běžné při kádrování.

Radz. Růžč. Hammerstein text
písnícky podle svého mínění do-
statečně vypořádal, poslal jej
Rodgersovi poštou, nebo mu jej
přelal telefonicky. Rodgers pak
složil hudbu poměrně velice rych-
le, obvykle bez piana, Rodgers
nepochodí s hlavou plnou melodií,
ani si nesedne a nenapíše písnič-
ku, protože mu nejde z hlavy.
Musí, jak říká, mít důvod sklá-
dat: a ten důvod je hra, pro kte-
rou skládá, postava, která má
vzpít a situaci, o kterou se jed-
ná."

Rodgersova kariéra, a Hammersteinova, nezačala samozřejmě jejich spoluprací v roce 1943: oba byli známí na Broadway už od dvacátých let. Co je možná téměř logicky nakonec přivedlo dohromady bylo to, že oba se již od dvacátých let pokoušeli o moderní musical. Když Rodgers a Hammerstein začali u divadla, říká jejich životopisec Gardner,

Nedávně strašlivé zemětřesení, které těžce postihlo téměř dvě stě tisícové město Skopli, hlavní město federativní republiky makedonské tvořící součást Titovy Jugoslavie, obrátilo do jisté míry pozornost Kanadánů i k makedonské kolonii žijící s námi v Torontě. Mnohé překvapí, že tato čítá nějakých 35.000 a že několik tisíc torontských restaurací se nachází v jejich majetnictví. Vejdete-li tedy do některé z torontských restaurací, bude pravděpodobnost dvě ku jedné, že její majitel je Makedонец. Přesto je do stí nesprávných představ o těchto Makedoncích. Především musí padnout představa, že to jsou potomci Makedonců krále Filipa a Alexandra Velikého. Jiné o Makedonie a přidavne jméno makedonský je spíše zeměpisný pojem než národní. Makedonii rozumíme oblast Balkánského poloostrova, jejíž osou je řeka Vardar a jež se rozkládá od albánských hranic až k pohorí Rhodope. Za jižní hranici může být vzato pohorí Olymp. Toto území patří pod státní svrchovanost tří celků: Jugoslavie, Bulharska a Řecka. Moderní Makedonci jsou převážně slovanského původu a žijí v těchto končinách přibližně od 6. století po Kristu. V řecké části je nejméně slovanský mluvčích Makedonců, protože ti to většinou ztratili svou řeč pod silným tlakem Řeků. V nedávné řecké občanské válce (1945-47) bylo tohoto národnostního problému v řecké části Makedonie zneužito politicky ve prospěch komunismu. Makedonie byla dlouho předmětem sporu mezi Bulharskem a Srbskem. Obě strany tvrdily, že mají na tyto krajiny historický nárok. Ve středověku sahala bulharská říše na čas až k dnešním albánským hranicím. O něco později byly tyto kraje až do tureckého vpádu v 14. století součástí srbské říše. Nejsprávnější je asi názor, že se jedná o svébytnou jazykovou a národní skupinu. Pro Makedonie žijící v Jugoslávii byla zřízena autonomní makedonská republika. Makedonský jazyk má prvky bulharské i srbské. Vzhledem k hornatosti a odlehlosti některých míst, je rozdělen v mnoho nářečí. Jako spisový jazyk makedonština je jedním z nejpоздnějších mezi slovanskými jazyky. Souvisí to s tím, že Turci byli z těchto končin vypuzeni teprve před 50 lety. Na druhé straně však nesmíme zapomenout, že nářečí kmene Slověnů, sídlících v okolí Soluně, se stalo v 9. století zásluhou sv. Cyrila a Metoděje prvním slovanským spisovým jazykem.

J. Petříček

na cente žele. V červnu se na ostrove kónalo celkem 119 píkni- ků různých organizací. Pódel "Avenue of the Islands" kvete p'es 100.000 petuníí. Zpáčetní listek na ostrov pro dospéle je jen 25 centí, pro děti 10 centí.

Joža Procházka

VIII

Ind se po té jal vypravovat historii svého paramguru. Bylo-li však vyprávění o jeho vidění Boha fantastické, jeho podání setkání jeho paramguru s avatarem Babadžim bylo svědectvím logiky Indie mystiky, Indie, nad níž západní člověk prostě pokrčí rameny. Je tato logika výsledkem skutečné náboženské empirie anebo sugesce a autosugesce náboženských horlivců? Ind vypravoval svou neuvěřitelnou historku s vážností a reverencí, s nimiž se mluví o věcech, o nichž není pochyb ani sporu. Petr poslouchal se zatajeným dechem, už slyšel možnosti věřit v neuvěřitelné. Východ mluvil se západem jazykem Martanů. Ind mluvil o člověku božských atributů. Petr slyšel vyprávění hodící se do oblasti nejneuvěřitelnější fantasmie. Yogi si uvědomoval Petrovu neschopnost porozumět, ale přesto pokračoval, věda, že Petrovy nesnáze jsou důsledkem jeho ignorance, již nutno přemoci slovem a silou víry toho, jehož oči užřely světlo. Je možno překonat propast mezi západem a východem? Ind věřil, že ano, přijde-li východ k západu jako misionářšší slovo Pravdy a hledaje proselyty. Toto bylo poselství Indie mystiky:

“Nedaleko odtud je jeskyně”, mluvil Ind, “u níž, v nádherném paláci zhmotněném Babadžim k tomu účeli z kosmických atomů, můj paramguru přijal tajemství umění, které kvetlo v indickém dávnověku, ale bylo ztraceno později v labyrintu yogismu. Neboť yogism, bohužel, degeneroval postupně ve výlučné umění několika jedinců, vylučuje prakticky ze svého blahodárného vlivu indické masy.

“Můj paramguru byl účetním ve vojenském stavebním oddělení indické vlády a ztrávil ve své funkci nějaký čas v nedalekém Naini Talu, jehož horské jezero patří do tajemné tváře vesmíru jako zpytavé oko vědeckého říší. Byl příkladem yogiho, který uvykl esoterickou vědu dávnověké Indie průvanu moderní civilizace. Praktikuje yogu vedle své normální činnosti v hospodářském životě, dokázal, že je možno dosíci věčné moudrosti i v činném životě praktickém, nezanedbávaje povinnosti manžela, otce a živitele rodiny. Zaslavětlé to yogy asi pět tisíc záků, mezi nimiž byli Hindové, muslimani, křesťani, Angličani, Američani a jiní běloši. Roku 1861 byl přidělen úřadu v Danapuru. Jednoho dne ho zavolal jeho šéf a sdělil mu, že byl přeložen ústředním úřadem do Ranikhetu.

“Cestování bylo v té době velmi zdoluhavé. Po třicetidenní jízdě v tonze tažené koníkem po lesních stezkách a himalájských svazích porostlých duby, rhodo-

nedopustili a které si jen vymyslel nějaký soudruh, jenž je neměl právě v lásce, často dokonce za "zločiny", jež vůbec žádnými zločiny nejsou;

"Vždyť docela klidně bereme ostřejší lupu například ve školách na děti bez 'náležitého' původu. Otec byl třeba větší sedlák. Nebo jenom syn tohoto sedláka! Dítě se na to už nepamatuje, vyrásta- lo hlavně v kolektivu školy. Pio- nýra (pokud ho vzali) a ČSM... Otec dávno je v družstvu, dítě si pamatuje tátu už jenom jako družstevníka. A kdyby nebylo toho, že mu občas někdo vyčte původ jeho otce, nikdy by v něm nevystal pocit křivdy."

Autor článku se ovšem nepřimlouvá za úplné zrušení této praxe, která je jedním z nejhorších zločinů moderní doby, který připomíná podobné "norimberské zákony" nacismu a uzavírá: "Myslím, že ještě jsou posudky určitého nutnosti. Ale neměly by být doživotním cejchem, vypáleným někomu na čele. A nemělo by se zneužívat posudků starých několik let." — FEC.

dendrony a štíhlými břizami, nad zelenými údolními otevřenými k nebi jako dlaně nastavené v prosbě o požehnání Boží Matky, mijejice sluje malomocných, v nichž dopjeli svůj kalich hořkosti ubožáci s obličejí znetvořenými hroznou nemocí, v řídce horském vzduchu v blízkosti nebe, dospěl se svým sluhou do Ranikhetu, kde tehdy zřizovali vojenskou stanici. To byl počátek vojenského sanatoria, které se dnes protírá na stráni západně od městečka.

“Jeho úřední povinnosti nebyly obtížné a Himaláje proslulé jeskyněmi yogů lákaly neodolatelně jeho ducha dobrodružného na poli spirituálního výzkumu. Jednoho odpoledne, když na své osamělé pouti se slézal návrší drongirského hřebenu, se mu zdálo, že vzdálený hlas volá jeho jméno. Šel za zvukem a pojednou stál na mýtince lemované skalou, jejíž bok byl otevřen ústím jeskyně. Před jeskyní stál mladý muž. Jeho urostlé tělo nahé s výjimkou stydkých míst oděných v bělostné dhoti jakoby vyzářovalo podivný jas. Jeho oči byly tmavé, klidné a měkké. Jeho dlouhý lesklý vlas spadající v hustých proudech na jeho široká ramena zářil barvou mědi. Vztáhl laskyplně své ruce k mému paramuru a řekl:

Měsíc pohlcený svým soupeřem, nocí, se rodí znovu v srpku. Symbolu prvotního zvuku Óm. Toužebně očekávaný monsoon se vrací v náruč vyprahlých indických plání. Stěhovavý pták zapuzený ledovým dechem přírodních živlů se navrácí k rodným krovům. Ztracený syn, uchvácený drsnou pěti karmických zákonů, přichází k srdci milujícího otce. Vstup do jeskyň, můj synu, a odpočiň si. Hlas, který jsi sledoval bvl můj hlas.'

"V jeskyni, do níž můj užaslý paramguru vstoupil, bylo několik vlněných pokrývek pečlivě složených v rohu. U ústí jeskyně stála nádoba na vodu."

'Po třicet let jsem na tebe čekal', řekl mladý muž krásného obličje. 'Kouzelná moc karmu urvala smrti syna otci. V novém životě syn bloudil džungli stínící světlo spleti kulí máji, ztratil vědomí předešlého vtelení. Ale otec neztratil stop syna, sleduje embryo v lůně jeho matky, čtyřletého chlapce sedícího často v lotosové posíci za pískovými dunami ve visce Ghurni, zbožného mladíka v Šivově templu vzdávajícího hold králi yogi, mladého muže přijímajícího nanzelský slib oddané Kaši Moni a účetního vojenského úřadu.'

"Můj paramguru hleděl nechápavě na neznámého, žasna nad jeho znalosti svého curricula. Pozoruje jeho rozpaky, krásný cizinec se zeptal:

‘Pamatuješ na tuto jeskyni?’
‘Nikoli, pane’, odvětil můj pa-
ramguru.
“Neznámý přistoupil těsně k
němu a dotkl se lehce jeho čela.
“Zázračný dotyk vrátil mému
paramguru paměť jeho předsleš-
ho vtělení. Toto byla jeskyně, v
níž meditoval o věčných prav-
dách! Z těchto kamandalus pil
vůdu přinesenou z říčky Gogaš!
Těmito pokrývkami sani chránil
svě tělo před chladem prosinco-
vých nocí!

“Klesl na kolena a objal nohy
neznámého.

'Panc, vy jste můj božský guru Babadží. Proším snažně, přijměte mne opět do své družiny!'

'Vracíš se do náručí svého milujícího učitele, ale tvé přání bylo zamítnuto dříve, než jsi je vyslovil', řekl Mahamuni Babadží Maharádž, neboť to nebyl nikdo jiný než svrchovaný mistr extase sám. 'Bylo rozhodnuto, že tvým posláním v novém životě bude přinést dobrodíní Krija yogy širokým vrstvám sledujícími dráhu praktického života a za tím účelem ty sám neseš na svých bedrech břímě manželů a otce. Yoga nebude už výlučným uměním několika zasvěcenců vyhýbajících se tlaku hospodářských starostí všedního života. Dnes v noci přijmeš z mých rtů tajemství Krija yogy'.

(Pokračování příště.)

ÚPADEK ČS. ZEMĚDĚLSTVÍ

M. Zvára

Vlekla krize v čs. zemědělství přiměla už stalinický režim k menším ústupkům. Záhumenky se nejen přestaly rušit, ale dokonce se začaly zakládat nové. Hospodáři mohou nyní prodávat zemědělské produkty ze svých záhumenků na volném trhu aniž by nadále museli odvádět desátky, jak tomu bylo dříve. Problémy čs. zemědělství se také ve zvýšené míře zabývá čs. komunistický tisk. Pražská Kulturní tvorba z 18. července 1963 přinesla na toto téma rozsáhlou analýzu z pera slovenského agronoma Jána Janovice, který říká, že přes všechna dosavadní opatření je to s čs. zemědělstvím jako s tou divkou, která se stále vdává, ale ve skutečnosti si jí nikdo nebere. Vina dnešního zoufalého stavu je prý mimo jiné také v plánovacích orgánech, které plánují disporce namísto proporce. Zde snad bude zajímavé se zmínit, že ve stejném čísle KT píše Jaroslav Blažek, že nejvíce pacientů v ústavech pro nervové choroby, to je v bláznovicích, jsou lidé kteří jsou profesionální plánovači a učitelé. Jan Janovič se pouští všemi směry do rozboru zemědělské krize a říká, že ne každý nešvar možno nyní svalovat na kult osobnosti. Je to především nechut k plnění předepsaných úloh, ale také mnoho předsudků z minulého období. Mnohé prý bude muset být přezkoumáno a přehodnoceno. Janovič pak významně podotýká, že zatím co u nás přírůstek ve výkrmu činí jen 26 až 30 dkg. na kus a den, v soukromném hospodářství zvláště ve vyspělých ze-

mích je tento přírůstek dvojnásobný! Takové přirovnání jsme v komunistickém tisku snad ještě nikdy nikdy nečetli. Jistě to dá mnohemu komunistovi důvod k přemýšlení. Janovič dále uvádí, že dojivost krav u nás poklesla o víc než 200 litrů ročně s porovnáním s předválečnými statistickými. Janovič ovšem zapomněl přidat, že tehdy se každý řádně staral o krmení a dobytek netrpěl hladem jako dnes. Je přece na bilém dni, že podvyživená kráva nemůže dát stejné množství mléka jako kráva zdravá a dobře krmená.

At tedy dnešní krizi čs. zemědělství rozebírá J. Janovič jakkoliv musí z toho vzniknout jen jeden jediný závěr: Soukromé hospodaření je výhodnější pro stát, pro rolníka, i pro spotřebitele. Na to už konečně přišli v Jugoslávii i Polsku. Jak dlouho potrvá, aby na to přišli i v Československu?

MOŘE A ZBROJENÍ

Ačkoliv průzkum vesmíru pohltí nepoměrně větší částky, moře si rovněž přijde na své. Spojené státy vydají tento rok 2 biliony dolarů jen na protiponorkový program. Další dva biliony na výrobu Polaris. Dalších 150 milionů dolarů bude použito na mořský výzkum.

Počítá se, že asi 200 vedoucích továren má zvláštní oddělení, zabývající se průzkumem moře. Jejich laboratoř je rozsáhlá — 300 milionů kubických milí mořské vody.

POSLANCI, SENÁTORI A SOUDCI DOSTALI PŘÍDAVEK

Kanadský parlament odhlasoval zvýšení platů poslanců z \$ 10.000 na \$ 18.000, senátorů z \$ 10.000 na \$ 15.000. presidenta Nejvyššího soudu ze \$ 27.000 na \$ 35.000, presidenta Nejvyššího ontarijského soudu ze \$ 17.000 na \$ 25.000, krajských soudců z \$ 10.500 na \$ 16.000 atd.

Podle této nové úpravy kanadské ministerský předseda obdrží ročně \$ 45.000 a vůdce opozice \$ 35.000. Předsedové dvou menších stran, NDP a Social Credit obdrží \$ 22.000 ročně.

POLEMIKA S NOVOTNÝM POKRAČUJE

V Československu a zejména na Slovensku pokračuje tvrdá polemika s Novotného tvrzením o kolektivní odpovědnosti za výstředky stalinismu, které Novotný veřejně vyhlásil a jež je pro něho otázkou politického přežití. Zároveň pokračují úvahy o úloze intelektuálů a spisovatelů v čs. životě, kterou shrnuje heslo "Spisovatel svědomím národa".

Stojí za povšimnutí, že přímé a veřejné vyhrocování odbojného stanoviska, které se Novotný pokusil zakrýknout, se znovu objevuje na stránkách oficiálního orgánu KSS v Bratislavské Pravdě z 18. července. Pod titulkem "Morální odpovědnost, svědomí a kult osobnosti" se o této otázce obšírně rozepsal Juraj Kánsky, člen fakulty bratislavské univerzity a prohlásil, že je třeba zjišťovat stupeň a míru mravní a politické odpovědnosti za činy, spáchané v období kultu osobnosti tím, že se zjišťuje míra moci a vlivu každého jednotlivce. Kánsky poznamenává, že ti, kdo stáli nejvíce v popředí v období kultu se pochopitelně sotva mohou stát důslednými bojovníky za odstranění jeho důsledků a nápravu minulých chyb a omylů. "Velká část našich pracujících... nenese ani zdaleka tak velkou odpovědnost... jako ti členové strany, kteří prý ve vzhledem... na své možnosti, vyplývající z jejich funkce nejen proti těmto metodám nevystoupili, ale hlavně že je nepotlačovali svým vlastním konáním, naopak byli jejich iniciátory."

Kánsky jasně prohlašuje na adresu Novotného, Sirokého a jejich vedení, že "skutečnost, že někteří soudruzi, nepočítají dodnes za svůj osobní podíl na kultu osobnosti výčitky svědomí, neznamená, že nemají svou část morální odpovědnosti. Je jen důkazem toho, že jejich komunistické svědomí není dosud dostatečně rozvinuté, když je dosud všechna přesvědčivá fakta o škodlivých zjevech v té době nepřivedla k správnému zhodnocení vlastní osobní účasti a k tomu, aby si vyvodili správné závěry." Kánsky končí slovy — "Osobní účast na tomto boji za důsledné překonání kultu osobnosti i proti pokusům zadržet tento proces na půl cesty, je svědectvím morální vyspělosti a skutečné stranickosti každého z nás, je předpokladem dalšího rozvoje naší společnosti."

Kánského nekompromisní článek je důkazem toho, že vření mezi čs. intelektuály pokračuje a že nabývá podoby ideologické a zásadové opozice vůči Novotného klíče. Tato opozice zřejmě a výslovně odmítá Novotného pokus označovat bojovníky za důslednou očistu za nějakou protistranickou frakci a prohlašuje, že je to naopak stanovisko Novotného, které se zcela přiči původnímu duchu socialistického humanismu.

\$ 150.—
SLEVA NA VÝLETNÍ
LETENKU

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

NOTARY PUBLIC

1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8883 (4 linky)

KAREL BUZEK,
Notář.

Bohoslužby v rodném jazyce se konají každou neděli o 11. hod. ráno v čs. baptistickém kostele na 1624 Queen Street West.

Zpívá pěvecký sbor.
Každý srdečně zván.

Rev. J. Novák, Tel. 726-5960

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY

Velejte LE 3-8396

YAROSLAV HUEBER

ADVOKÁT a NOTÁŘ

347. BAY STREET

Suite 210

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196
Toronto 1

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

AUTO - POŽAR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

ČESKÁ CUKRARNA
V HAMILTONÉ
doporučuje
všechné dorty
mandlové a ořechové,
čokoládové dorty
a výborné zákusky

JOE'S

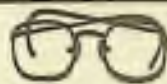
BAKERY & COFFEE SHOP
218 KING ST. E. — JA 9-2223
Navštivte naši kavárnu!

NOVÁ KOŽICHY
NA MIRU, PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy

FRANK PECH

218 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA 2-8926

L. LUNSKÝ, OPTIK

Prohlídka očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

Ušetřete na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně

UNITED FURNITURE FACTORIES

Showrooms

511 KING ST. W. - EM. 8-7316

Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa

3 POKOJE \$ 159.00

EVROPSKÁ LÉKARNA

poslání

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LTD.

Potřebujete půjčku kdykoliv splatnou na dům, dovolenou, chatu, auto atd.?

Obrat'te se na Váš peněžní ústav, který poskytuje nejlevnější úvěr.

Telefonujte: 925-0557

Ůřadujeme: 740 Spadina Avenue.

Pondělí 7-9 večer.

Středa 7-9 večer.

Sobota 10-1 poledne.

V. Švarc
Vedoucí

PŘIPOMÍNKA...

co musíte učinit, abyste zůstali pojištěni

ONTARIJSKÉ NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ

- Změníte-li zaměstnání, řiďte se podle návodu na rubu Potvrzení o zaplacení, formulář č. 104, který dostanete od své skupiny.
- Jakmile je Vám devatenáct let, přestáváte být pojištěni přes své rodiče. Registrojte se zvláště do třiceti dní, chcete-li zůstat pojištěni i nadále. Formuláře dostanete v nemocnicích, v bankách a v úřadovnách Komise.
- Vstoupíte-li do stavu manželského, musíte platit rodinnou premii, která zahrnuje muže, ženu a všechny závislé osoby. Informujte svou skupinu nebo v případě, že platíte přímo, spojte se s Komisí.

MEJTE VŽDY NEMOCENSKOU
PRŮKAZKU PO RUCE

ONTARIO
HOSPITAL
SERVICES
COMMISSION

2195 Yonge St.

Toronto 7

Ontario

TORONTO — VIDĚN — TORONTO JET POUZE \$ 440.00 (Cena pro skupiny)

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 QUEEN ST. WEST, TORONTO 2B, ONTARIO, CANADA TEL.: EM 2-3226

Vyřídíme cestování kamkoliv ve světě, visa, imigraci, návštěvy příbuzných ze starého kraje, pojištění, notářství.

O bezplatnou informaci zavolejte Mrs. L. Veseley

